

Warszawa, dnia 31/października 1955 r.

902 6 27/22

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38346

Kl. 57a, 4/05

Zbigniew Siwiński
(Radom, Polska)

Urządzenie do wykonywania kamerą jednoobiektywową makrotrójwymiarowych zdjęć fotograficznych

Patent trwa od dnia 22 października 1954 r.

Urządzenie do makro-trójwymiarowej fotografii według wynalazku umożliwia dokonywanie kamerą jednoobiektywową plastycznych zdjęć makro-trójwymiarowych w skali zwiększenia takiego, na jaki pozwala posiadana kamera.

Ze względu na niezbędny czas przesunięcia kamery z jednego położenia do drugiego przyrząd ma zastosowanie w warunkach nieruchomego obiektu i stąd najczęściej nadającymi się motywami są zwiększenia owadów, bryłek, kielichów kwiatowych i wszelkich innych nieruchomych bryłowatych przedmiotów. Tego rodzaju makro-trójwymiarowe zdjęcia są szczególnie przydatne w pomocach szkolnych, pomocach naukowych i instruktażach.

Fotografowanie w trójwymiarze przedmiotów drobnych w powiększeniu dokonuje się albo przy użyciu bardzo złożonych pryzmatów i lusterek, albo za pomocą przesuwu aparatu, jednakże z utrudnieniem wynikającym z trudności przy nastawianiu ostrości na matówce kamery fotograficznej. Tak samo wszelkie drgania przy

przesuwie aparatu były bardzo szkodliwe dla samej techniki zdjęcia i nieuniknione.

Wynalazek eliminuje wszelkie te wady, umożliwiając fotografowanie w makro-trójwymiarze przez sposób przesuwu obiektu fotografowanego, za pomocą urządzenia wahadłowego uzbrojonego w podziałkę, dla dokładnego ustawienia obiektu w zbieżności optycznej obiektywu fotograficznego. Również czas zużyty przy dokonywaniu tego rodzaju zdjęć, za pomocą urządzenia według wynalazku, jest skrócony do minimum. Zdjęcia wykonuje się z jakiegokolwiek statywu lub stojaka, pionowo w dół.

Istotą wynalazku jest drewniana płytka wahadłowa A wyposażona w opancerzony kątownik G, rowek łożyskowy B i wskazówkę C, zamocowaną do tej płytki, przy czym płytka ta jest nasadzona na prowadnicę wahadłową I podstawy H. Do podstawy H jest przymocowana tarcza F, wyposażona w podziałkę E oraz w łukową szczelinę prowadniczą J, w której może się przesuwac śruba D, mocująca wskazówkę C do tarczy F.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny płytki wahadłowej, fig. 2 — widok z przodu podstawy z podziałką, fig. 3 — widok perspektywiczny całego urządzenia. Urządzenie do makro-trójwymiarowych zdjęć fotograficznych wykonać można ogólnie znaną, zwykłą technologią obróbki metalu i drewna. Płytkę wahadłową wykonać winno się z twardego drewna, np. buku, natomiast wszelkie inne elementy z dowolnego metalu.

Sposób działania przyrządu opiera się na bocznym ustawieniu fotografowanego obiektu na płytce wahadłowej A przechylanego według podziałki E za pomocą wskazówki C ustalonej wraz z płytką A względem tarczy F za pomocą śruby D. Po dokonaniu w tym położeniu pierwszego zdjęcia, przechyla się stół wahadłowy w odwrotną stronę, posługując się tak jak poprzednio wskazówką i podziałką. Uzyskuje się w ten sposób dwa negatywy do wyrobu obrazów makro-trójwymiarowych. Podziałka E tarczy F jest obliczona według zasad obowiązują-

cych w stereoskopii. Przyrząd ten jest szczególnie przydatny w każdej pracowni szkolnej i naukowej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do wykonywania kamerą jedno-obiektywną makro-trójwymiarowych zdjęć fotograficznych, znamienne tym, że składa się z podstawy (H) oraz płytki wahadłowej (A), która posiada rowek łożyskowy (B), opancerzony kątownikiem (G), i wskazówkę (C) z mocującą śrubą (D).
2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że podstawa (H) ma wmontowaną przewodnicę wahadłową (I) i umocowaną tarczę (F) wyposażoną w podziałkę (E) oraz w łukową szczelinę przewodniczą (J), w której może przesuwac się śruba (D) mocująca wskazówkę (C) do tarczy (F).

Zbigniew Siwiński

